

מוצר חדש!

קויק? לוקס

SPRAY DRIED

אריזה גדולה ואחסונית

כשר

חסכוני פועל מהר נמוך מיד-נשטך לגמרי

האבקה ללא סודה טובה במיוחד לידיים ולחיתולים

עייפות עינים ומשקפיים...

רבים האנשים הסובלים מעייפות עיניים רצינית, עד כדי כך שאינם מסוגלים לקרוא במשך מחצית שעה רצופה. כל אמצעי מקובל כגון: טפות עיניים ומשקפיים אינם משחררים אותם מעייפות זו. אם ראייתך נחלשת — אל תרכיב משקפיים. הם לא יחזקו את עיניך וכושר ראייתך יוחלש ויילך. באם תחיל להרכיב משקפיים — תהיה צמוד אליהם כל חיך. לעומת זאת — בדינינו הדרך והשיטה לחיזוק הראייה ושחרור העיניים מעייפות ואנו מבטיחים לך תוצאות חיוביות בעזרת תרגילים (פיזיותרפיה).

אופק

המכון לשיפור הראייה תל-אביב, רחוב פירברג 36.

Advertisement for 'All Day' (כל יום חמישי) featuring a large graphic of a hand holding a pen and the text 'כל יום חמישי' repeated multiple times. Includes a logo for 'מפעל הכיס' (The Pocket Factory).

מכתבים

— מורח, החדשקה על דלת ביתי אשה ככת 45, מהערה האשכנזית, פתחה, אנכי לך את האמת. לפי הכתובת והשם לא השבת בתחילה לנשאת אליך. כל אחד אומר שכי' התיקונה, שכי' התיקונה... הרגעת אותה ואמרת שאיני פושע ושאני ככל האחר.

לא תתפלאו כי אחי החליף את שם משפחתו בהיותו בצבא. מה אבסורדי הדבר ששוכעים את אופיו של האדם לפי שם משפחתו. אילו שם משפחתי היה גולדווסר, או השד ירדע מה, יתכן כי היה אלי יחס אחר.

ממים וניפלאות בכלניה

הסתכלו מה נעשה ברנע בכלניה. הארץ נועשת ורועשת, כמד הכל על תוכנית קטנה של העלאת מסים, ומה האזרח אדיש עד כדי כך שהפסיק להתבונן מרי בוקר בעתות נות על העלאות המסים החדשות. נראה לאן נגיע, עם אדישות כזאת. אשתי שרים, כמו אשכול, שיש לו אזרחים כאלה!

ס. אבשלום, תל-אביב

סיפורי בדים

הכתב המיוחד של 'עולם חבד' מתאר בשבוע שעבר (העולם הזה 1214) כיצד ביקר במפעל המסכסכי ליד דימונה, נסעתי בין שדרה של אקליפטוסים, שלא היו אלה אנשי שב. מוסווים, שקכו אחרי כל תנועת עותי."

הכל שהוא לא צילם את המראה. משה שרביט, באר-שבע

האקליפטוסים היו, כמובן, סודיים בחלט. מטעמי בסחון יותר הכתב על הצילום, אך הנציח את הנוף בצירוף זה:

הכתב שכה לציין כי לפי הוראת משרד החקלאות, מספר נ/712/קש/654, 'אסור לני דל פיטריה במרחק של עשרה קילומטרים ממפעל המסכסכי בדימונה'.

לתשומת לב כל סנדלי הפיטריות בארץ. אסתר זינגר, רמת-גן

שירת שרת

... איתרע לו מזלו למנחם לבון כי דווקא משה שרת היה ראש מפלגתו בעת העסק הביש.

אם היה שרת פעם מעורר-רחמים, כמנו דה, בחיים הצבויים על-ידי בוגדיון ועושי-דבריו, הרי בהופעותיו האחרונות כקשר לפרשה הוא מעורר סלידה בלבד. שרת — האביספוס של מנהיג הפוליטי — השף לאחרונה את אפסותו הציבורית והאישית כאחת.

ואיש זה שימש פעם ראשי-מפלגה ושר החוץ בישראל רחמנא ליצלן!

אלהיו שטוקר, תל-אביב

כתמים לבנים

תשובתי למכתבו של הקורא חיקר ש. קוניצ'צ'ובסקי ממשק יגור (העולם הזה 1211): כתמים לבנים המכו לסמל בעולם כשהם מופיעים מעל גבי העתונים והד שבעונים, הם מעידים על סוב הממטר הקיים במדינת מסוימות. 'לסתימת הפה' לא חבר יקר, משאלתי, 'לסתימת הפה' של העולם הזה לא תקום ולא תהיה. המזל מות הנרקמות נגד העולם הזה רק יחשלו את השבועון שלנו למלחמה לאמת, ורק לאמת, שאיננה נעמה לחוג מסויים.

יצחק בריכוכבא, ירושלים

הרעיון של דון גוריון ומאניצ' פרס הוא מוצלח ביותר, אולם הנושא היה צריך להיות דון אבנרי ומאניצ' כח.

אתם מסתערים בתרבות שלומות על מה נותרו רבות מאורי אלניר, קאסאכוב, בוגוריון, פרס, בלניה, האמריקני ועוד. אתם כה מבולבלים, יהירים ומטומטמים. עד כי איאמשר בכלל להתווכח עמכם... עודד רוזנר, נתניה

על כן לא ראה העולם הזה לנחץ לפרסם את המסך מכתבו הארוך של הקורא רוזנר, המתווכח עם העורכים.

לא, אני האיש!

תסתכלו על התמונה המצורפת, ותראו שאני מרוגז. ולמה אני מרוגז? מפני שכל שבוע מופיע בעולם הזה (1213, 1214) מכתב של איזה ש' מנדריק (תפלהו לו בעד הביטוי) המוען שהוא נתן את ה' הוראה לעסקי-הביש. מה זה מה, הפק' רות? אתם חושבים שכל ארהי-פרחי יכול לתת הוראה כזאת?

חיים ברט, ירושלים

אחורה — פנה!

כמו במראנונים, חוזרים לאחורנה בלי נשק ישנים מכל המינים לנרמניה המערבית. הצרפתים נתנו כמתנה למויאוו ה' נרמני במינכן מסוס יוגו. השווייצים ה' ניטראלים נתנו כשי מטוסיקרב מרגם מה' 262. מתוך הים הצפוני דנו צוללת קטנה במצב טוב. לאחורנה החזירו הבריטים טאקס מרגם מארקט, שהוצב במתנה-האימור' ניס מונסטרי, כמצבה ו, סמל לאהירות 'נאט"ו. רק ברנע האחרון נמחק צלב' הקרס, שהאנגלים ציירו מחדש על הטאקס הזה.

עם או בלי צלבי-הקרס — את כל הגרונט' אות האלה של הרייד השלישי יש לסלקו אינני רוצה לירות בתותחים על הציפורים, ולא לירות חיצים הדיס-טרי בנירוטאות צבאיות. אך מוטב שנחשוב לעתים על ה' מרחק הקצר המפריד בין הדרושה 'לעולם לא ניתן עוד נשק בידי חייל גרמני! — לבין תנועת החזרה-למולדת של כליינשק ישנים אלה.

הניעה העת להפסיק את הייבוא והזהו ד"ר יואכים הופמייסטר, שטוטגארט, גרמניה המערבית העולם הזה מפרסם ברצון את מכתבו של עתונאי גרמני נוצרי ידוע זה, שביקר בשונה שעברה בארץ, ושהפנה דברים אלה במיוחד לקוראים הישראלים.

תענוגות קליפורניה

... זה תענוג לראות את העולם הזה בכל יום ששי, בתיבת הדואר שלי!

נסים פרדו, סאן-דייגו, קליפורניה, ארצות-הברית

מוסר ושמפחה

בצער קראתי על היחס המביש והמחפיר של הקיבוץ כלפי ציון סלומון בעת מצוי קתו (העולם הזה 1212). נזכרתי במקרה דומה, כאשר משק סוציאליסטי התנהג ב' צורה אנטי-אנושית כלפי אדם פרובלמטי, ביש ממנו להתנדף, וכך פתר בדרך קלה בעיה לא-נעימה (המכתב, 'סירוס או מוות', העולם הזה 900).

זוהי הוכחה נוספת עד כמה ירד המוסר האנושי במדינה היהודית, שציפנו ממנו להיות אור לנויים. עמוס קינו ביטא זאת יפה בשירו הטראגי-קומי 'שמפחה' (העו' לס הזה 1200), 'על ההתרחבות וההתכנסות וההדרדרות וההסתאבות. הכל חדש, וקורם היה מה? שמפה. עד שבא מי? ... ?' ז. ישר, רמת-השרון

שעשועים עם שייע

שייע ועד שייע, לא קם כשייע. מדוע שייע לא כותב לאחורנה על המשחקים של מכני תל-אביב? סמשי?

יוסף אשרי, תל-אביב

מבין החומות

קול קורא למען הצדק ולמען האנושות ולמען הקיום של עם ישראל ומדינת ישראל.

יוסף מנקס, רמלה

הנני פונים בזה בכקשה גדולה לפרסם משאלתנו מאחינו אשר במדינת ישראל: מי מכיר מי ירדע את משה סאלמי, שעוב מזה שבוע או שמונה שנים את דמשק אשר כי סוריה? נילו קרוב 60 שנה. מזה 36 שנה הוא נשוי.

עיקבותיו נעלמו. כל היודע דבר אודיו תיו, מתבקש לתודע למשה דוויק, רחוב דויד יליו 22, ירושלים, והוא יודיע לנו. אגודת בחורים לומדי תורה, בואנוס אירס, ארגנטינה

שכונת אייחתיקוונה

סירמתי מודעת-עבורה בחברת 'דהא', כמובן הכתובת היתה שכונת-התיקונה, ושמי